

OPŠTE INFORMACIJE

Predstavlja zarazno oboljenje mnogih toplokrvnih životinja, uključujući i čoveka. Uzročnik je bakterija LEPTOSPIRA, sa nekoliko podvrsta. Razlog širenja i opstanka ove bolesti su glodari, koji iako klinički nisu bolesni, šire uzročnike svojom mokraćom po okolini u kojoj borave.

Leptospire su u stanju da dugo ostanu infektivne, pogotovo kada dospeju na vlažno tlo ili u stajaće vode, kao što su bare, jezera i sl. Vaši ljubimci mogu se inficirati pijući vodu iz ovakvih izvora ili njuškajući po travi i rastinju, gde je prethodno životinja kliconoša mokrila.

SIMPTOMI I TOK BOLESTI

Inkubacija traje 7 do 20 dana.

Tok bolesti je u većini slučajeva veoma težak. Bakterije napadaju jetru i bubrege dovodeći do teških promena.

Simptomi su depresija, povraćanje, visoka temperatura, dehidracija, žutica, a pogoršanje zdravstvenog stanja nastupi veoma brzo.

Generalno, bolest se može javiti u tri oblika:

1. AKUTNI – HEMORAGIČNI OBLIK

Javljaju se povećana telesna temperatura (oko 40°C), povraćanje, proliv, dehidracija. Na sluznici usne duplje uočljive su ranice i oseća se zadah na urin, disanje je ubrzano. Tačkasta krvarenja prisutna su na vidljivim sluznicama. Krv je vidljiva u povraćenom sadržaju i izmetu. Javlja se pojačana žeđ. Pri kraju bolesti psi su depresivni, a telesna temperatura u značajnom padu.

2. SUBAKUTNI – IKTERIČNI OBLIK

Manifestuje se povećanom telesnom temperaturom, gubitkom apetita, povraćanjem, prolivom, dehidracijom. Žeđ je pojačana i pojavljuje se ikterus (žuto obojene vidljive sluznice). Žutica se razvija zbog obimnih oštećenja kojima je zahvaćena jetra. Nevoljno kretanje nastaje usled upalnih procesa u skeletnoj muskulaturi, moždanim ovojnicama ili bubrežima. Vidljive sluznice su zacrvenjene sa tačkastim krvarenjem. Prisutan je kašalj i otežano disanje, konjunktivitis. Oštećenje bubrega dovodi do smanjenog stvaranja i izlučivanja mokraće, koje postepeno u potpunosti prestaje.

3. UREMIČNI OBLIK – ŠTUTGARTSKA BOLEST

Prati je teško oštećenje bubrega, zbog čega se razvija uremija, neprijatan zadah iz usta, ulcerozno zapaljenje usne sluzokože, hemoragično zapaljenje sluznice creva. Ubrzo nastane uginuće zbog uremične kome.

DIJAGNOSTIKA:

Značajano je utvrđivanje vakcinalnog statusa pacijenta. Pregledom krvi i mokraće dobijaju se značajne informacije. Veterinar će na osnovu simptoma, laboratorijskih nalaza i kliničkog pregleda dati konačnu dijagnozu.

TERAPIJA

Aplikovanje hiperimunog seruma predstavlja veoma bitan korak u sprovođenju terapije. Lečenje antibioticima je moguće, ali uspešno samo ako se na vreme započne.

Terapija uključuje i obaveznu nadoknadu tečnosti intravenskom infuzijom, kao i obavezan stacionarni smeštaj pacijenta.

Obavezno je uključiti i hepatoprotektive (sredstava koja će zaštititi i pomoći regeneraciju jetre). U većini slučajeva se, na žalost, sa terapijom kasno počne. U slučaju uspeha kod blagovremenog lečenja, potrebno je nastaviti sa dugotrajnom antibiotskom terapijom, jer u suprotnom psi mogu postati kliconoše do kraja svog života.

PREVENTIVNE MERE

Jedino i pravo rešenje kada je leptospiroza u pitanju je redovna godišnja vakcinacija.

Veoma je važno kontrolisati i ograničiti kretanje i napajanje psa na područjima koja su okarakterisana kao kritična za pojavu ove bolesti (vlažna, plavna, močvarna).

DVM Jelena Belić
